

λέγεται μετά τῶν εὐγενῶν τοῦ οἴκου ἐκείνου θυγατέρων, πρὸς ἃς δὲν ἀπέκαμνε νὰ διηγῆται τὰς περιδείας του καὶ τὰ ποικίλα κατ' αὐτὰς ἐπεισόδιά του. Μνημονεύσας ἡμέραν τινὰ καὶ τῶν ἀνὰ τὴν Παλαιστίνην ὀδοποριῶν του ἀνεφεν, ὅτι ἐνεκα τῆς χηρείας του ἦτον ἐκτεθειμένος εἰς πολλοὺς ἀπὸ μέρους τῶν Ἀράβων κινδύνους, οἱ ὅποιοι συχνότατα τὸν παρηνώχλων δι' ὑπόπτων ἐρωτήσεων, διότι οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι δὲν κατῴρθωσαν ποτὲ οὐδὲ νὰ φαντασθῶσι κἄν, ὅτι δύναται νὰ ζῆσῃ ὁ ἄνθρωπος ἄνευ συζύγου. Ἡ ὠραιότητα ἐκ τοῦ γυναικείου του ἀκροατηρίου ἐτόλμησε καὶ ἠρώτησε τὸν Λεσσέψ, διατὶ τότε δὲν νυμφεύεται λοιπόν;— Διότι εἶμαι γέρων ἤδη, ὑπέλαβεν ὁ Λεσσέψ, καὶ μετ' ὀλίγον προσέθηκε, «καὶ διότι μόνον νέαν γυναῖκα δύναμαι νὰ ἀγαπήσω, καὶ διότι καμμία βέβαια νέα δὲν θέλει νὰ με πάρῃ.»—Τίς οἶδε, ἀπήντησε τότε ἡ σεμνὴ κόρη καὶ ἔμεινε συλλογισμένη. Ὁ Λεσσέψ ἤρχισε νὰ διηγῆται ἄλλα πράγματα καὶ μεταξὺ λόγων ὠμίλησε καὶ περὶ τῶν ὠραίων τῆς Ἰεριχῶς ρόδων, τὰ ὅποια ἔχωσι μάλιστα τὴν περιεργὸν ιδιότητα ν' ἀνθίζουν ἀφοῦ μακρυνθῶν καὶ ξηρανθῶν, ἅμα τὰ βάλῃ τις εἰς τὸ νερόν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὅταν πάλιν ἐπισκέφθη κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ Λεσσέψ τὴν οἰκογένειαν, ἡ ὠραία κόρη τὸν ἐπλησίασε καὶ προσφέρουσα ἐντὸς ποτηρίου ρόδον δροσερώτατον εἶπε πρὸς τὸν Λεσσέψ:—«Ὅ,τι θαῦμα ἔκαμε τὸ νερόν εἰς αὐτὸ τὸ ρόδον, τὸ ἴδιον ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ ὁ ἔρωσ εἰς τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν.» Ὁ Λεσσέψ δὲν ἐχρειάσθη πολλὴν ὥραν διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸν ὑπαινιγμόν, καὶ μετ' ἀγάπης ἀτενίζων πρὸς τὴν κόρην εἶπεν· «Ἄν ἔχῃς τὸ θάρρος, κόρη μου, νὰ ἐνώσης τὴν τύχην σου μετ' τὴν ἰδικὴν μου, ἰδοῦ, ἔχεις τὴν χεῖρά μου!»—Ὁ γάμος οὗτος ὑπῆρξεν εὐτυχέστατος, καὶ ἡ μετὰ δεκαετῆ σήμερον συμβίωσιν ἀκμαιοτάτη γυνή, ἥτις συνώδευσε τὸν ἐπιχειρηματικώτατον σύζυγον κατ' ὅλα τὰ μακρὰ καὶ ἐπίπονα ταξείδιά του, ὅταν ἀρχίσῃ ὁ Λεσσέψ καμμίαν διήγησιν, κρέματα αὐτὴ ἀπὸ τῶν χειλέων του καταγοητευμένη.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Καθὼς ὁ εἰς δριμύτατα ποτὰ συνεθισθεὶς οὐρανίσκος ἀποστρέφεται ἐπὶ τέλους καὶ τὰ ἡδύτατα τῶν σικέρων, οὕτω καὶ ὁ εἰς ὕβρεις τερπόμενος λαὸς προτιμᾷ πάσης ἄλλης ἀναγνώσεως τὰς λοιδορίας ἐφημερίδας.

Ἐὰν ἡ πραγματικότης εἶνε παροδικὴ καὶ ἡ

ιδέα ἀθάνατος, τότε τὸ ιδεῶδες ἀποτελεῖ τὴν πραγματικότητά.

Οἱ μεγαλοφυεῖς ἄνθρωποι ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ αἰνίγματα· γίνονται καταληπτοὶ μόνον ἀφοῦ ἀποκαλύψωσι τί κρύπτουσιν ἐν τῷ νῷ αὐτῶν.

Καλλίτερον νὰ ἔχῃ τις δύο νόσους παρά δύο ἰατρούς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Χρησιμωτάτη τελειοποίησις ἐφηρμόσθη ἐσχάτως εἰς τὰ ὀρολόγια τοῦ θυλακίου ὑπὸ Γάλλου τινὸς ὀνόματι Ἀρμάνδου Στόμπ. Ἡ τελειοποίησις αὕτη ἐκπληροῖ ἀνάγκην λίαν αἰσθητὴν εἰς πολλὰς περιστάσεις. Ἐνοικιάζει τις π. χ. ἄμαξαν ἢ λέμβον μετ' τὴν ὥραν, παίξει σφαιριστήριον κτλ. Ἡ ὥρα εἶνε 1,25', ἐγκαταλείπει δὲ τὴν ἄμαξαν ἢ τὴν λέμβον τὴν 4,57'. Πρὸς ἀκριβῆ ἐξεύρεσιν τῆς παρελθούσης ὥρας ἀπαιτοῦνται ὑπολογισμοὶ οὐχὶ ἄσκοποι, ἀπατάται δὲ τις ἐνίοτε καὶ πολλὰς λησμονεῖ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως. Τὸ νέον ὀρολόγιον καταργεῖ πᾶσαν δυσκολίαν. Ρίπτων τις ἐπ' αὐτοῦ ἀπλοῦν βλέμμα εὐρίσκει σημειωμένον μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας τὸ ζητούμενον. Ὁ τρόπος δὲ εἶνε ἀπλούστατος. Ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ ὀρολογίου, παρά τὸν μικρὸν δίσκον τῶν δευτερολέπτων, εὐρίσκειται ἕτερός τις δίσκος, σημειῶν τὰς δώδεκα ὥρας, καὶ ἔχει δύο δείκτας ὡς πάντα τὰ ὀρολόγια. Τὸ ὀρολόγιον οὕτω δεικνύει δις τὴν ὥραν, τὸ μὲν ἐπὶ τῆς κυρίας πλακῆς, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ προσθέτου μικροῦ δίσκου. Ἐκ πρώτης ὄψεως τοῦτο φαίνεται ἀνωφελὴς πολυτέλεια, ἀλλ' ἡ ὑπαρξίς τοῦ μικροῦ δίσκου ἔχει τὸν λόγον τῆς. Ἐὰν τις πιέσῃ μικρὸν ἐλατήριο, τεθειμένον εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ὀρολογίου, οἱ δύο δείκται τοῦ προσθέτου δίσκου φέρονται ἀμέσως ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς μεσημέριας, ἐντεῦθεν δὲ ἄρχονται ἐκ νέου τῆς πορείας αὐτῶν. Ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ εὐφυὴς τελειοποίησις τοῦ Γάλλου ἐφευρέτου. Καὶ τῷ ὄντι εἶνε 4,8', μ. μ. λόγου χάριν ἀνέρχεσθε εἰς τὴν ἄμαξαν· πιέξετε τὸ μικρὸν ἐλατήριο καὶ οἱ δείκται ἐπανέρχονται εἰς τὴν μεσημέριαν. Ὅταν παραιτήσῃτε τὸ ὄχημα, ὁ μικρὸς δίσκος δεικνύει 2,45'. Ἄρα ἐκρατήσατε αὐτὸ ἐπὶ δύο ὥρας καὶ τεσσαράκοντα πέντε λεπτά. Τὸ ὀρολόγιον εἶνε ἐν ταῖς κοιναῖς τοῦ βίου χρεῖαις κατὰ τοσοῦτον προτιμότερον τοῦ χρονομέτρου, ὅπερ ἄλλως εἶνε ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν λεπτομερῆ καὶ ἀκριβῆ παρατήρησιν, καθόσον καὶ εὐθηνότερον εἶνε καὶ ὁ μηχανισμὸς αὐτοῦ πολὺ ἀπλοῦστερος διορθούμενος ἐν περιπτώσει βλάβης, ὑπὸ οἰοῦδῆποτε ὀρολογοποιῶ.

Ἐμνημονεῦθη ἤδη ἐν τῇ «Ἐστία» τὸ περιεργὸν φαινόμενον τῆς παρατηρηθείσης γεωγραφικῆς ἀλλοιώσεως τῶν παραλίων τῆς Βαλτικῆς. Συγκρίνων τις τὸν ὑπὸ τοῦ Ρώσου κ. Βενουκόφ καταρτισθέντα ἐ-

σγάτως τοπογραφικὸν χάρτην τῶν παραλίων τούτων, πρὸς τοῦς χάρτας τοὺς ἀπὸ τῶν ἐτῶν 1810—1815 χρονολογούμενους, παρατηρεῖται καταδήλως ὅτι αἱ ἀκταὶ τῆς Βαλτικῆς ὑπόκεινται εἰς διηνεκὴ ὕψωσιν. Πολλαὶ νῆσοι μετεμορφώθησαν εἰς χερσονήσους, πολλὰ δὲ ὕφαλα τμήματα γῆς εἰς νήσους καὶ παραλίαις. Ὁ διευθύνων τὰς κατὰ τὰ παράλια ἐκεῖνα τοπογραφικὰς ἐργασίας Ρώσος συνταγματάρχης Βονσδὸρφ ἔλαβε παρὰ τῶν κατοίκων διαφόρους πληροφορίας, αἵτινες δηλοῦσι τὸ μέτρον τῆς ἐπελευθέρσεως ἀνωψώσεως. Οὕτω οἱ κάτοικοι τοῦ νοτιοδυτικῆς μέρους τῆς Φιλανδίας καὶ οἱ τοῦ γείτονος ἀρχιπελάγους τῶν Ἀλανδῶν νήσων ὑπέδειξαν αὐτῷ διάφορα μέρη, ἅτινα πρὸ τινων ἐτῶν ἦσαν ἐντελῶς ὕφαλα, νῦν δὲ μετεβλήθησαν εἰς λειμῶνας παχυγλόβους, κήπους καὶ ἀγροὺς ἀκόμη. Τῇ προνοίᾳ τῆς κυβερνήσεως τοποθετοῦνται νῦν κατὰ τὰ φιλανδικὰ παράλια ὄροι λίθινοι ἢ σιδηροὶ ὅπως βραδύτερον ὀρισθῆ ἄκριβῶς ἡ ταχύτης μεθ' ἧς ἡ ἀκτὴ ἀνωψοῦται.

Γνωστὸν ὅτι σήμερον ὑπάρχουσιν ἐν Εὐρώπῃ εἰς διαφόρους χώρας Ἐταιρίαι, ὧν σκοπὸς εἶνε ἡ προστασία τῶν ζώων, καὶ νόμοι πολλαχοῦ ὑφίστανται ἐπιβάλλοντες ποινὰς κατὰ τῶν κακοποιούντων αὐτά. Ἡ τοιαύτη τῶν ἀθῶων ζώων προστασία, ἡ μαρτυροῦσα τὴν ἡμερότητα τῶν ἡθῶν παρὰ τῇ νεωτέρᾳ κοινωνίᾳ, δὲν ἀνεφάνη τὸ πρῶτον ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις. Εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας ἀνήκει ἡ τιμὴ καὶ τῆς τοιαύτης φιλανθρωπικοῦ προνοίας. Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον θεσπίσει πρὸς προστασίαν τῶν ζώων νόμους, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι εἰς τὸ εἶδος τῶν. Ἦσαν δὲ οἱ νόμοι οὗτοι αὐστηρότατοι, αὐστηρότεροι ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες ἐσκόπουσαν τὴν προστασίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἦτοι ἔθετον ὡς ἀρχὴν ὅτι ὄντα μὴ δυνάμενα νὰ προστατευθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἐδικαιοῦντο νὰ προστατευθῶνται πλέον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δύναται νὰ ὑπερασπίζηται ἑαυτόν, καὶ θτε ἡ κοινωνία ὄφειλε νὰ εἶνε προσεκτικὴ κατ' ἐκείνων, οἵτινες κακοποιοῦσιν ὄντα ἀθῶα.

Μειράκιόν τι ἐξορούξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς νεοσσῶν κίχλης ὑπέστη πρὸς τιμωρίαν τὸ αὐτὸ, διότι ἐφρόνουν ὅτι ἡδύνατο νὰ καταστῆ τύραννος βλαβερὸς εἰς τὴν δημοκρατίαν. Πολίτης τις ἐτιμωρήθη ἐπίσης αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς ἀρχῆς διότι ἐξέδαρε ζῶντα κριὸν καὶ ὁ Πραξιτέλης ὑπέστη ραδδισμοὺς διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα. Δικαστὴς τις συντρίψας τὴν κεφαλὴν πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον καταδικαζόμενον ὑπὸ ἀρπακτικῆς ὀρνέου εἶχε καταφύγη εἰς τὸν κόλπον του, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, διότι ἔχει μόνον ἐδείχθη σκληρὸς, ἀλλὰ παρεβίασε καὶ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχαιρον ὅλοι νὰ καταφεύγῃσι παρ' αὐτῷ ὡς δικαστῇ. Οἱ Ἀθηναῖοι οἵτινες ἦσαν τόσο ἐπιεικεῖς ἐπιβάλλοντες ποινὰς δι' ἀνθρώπους κακοποιηθέντας, μετεχειρίζοντο πολλὴν αὐστηρότητα κατ' ἐκείνων οἵτινες ἐκακοποιοῦν τὰ ζῶα.

Ἄλλως τε οἱ Ἕλληνες δὲν ἠρκοῦντο μόνον προστατεύοντες τὰ ζῶα, ἀλλ' εἶχον ἀκόμη καὶ εὐλάβειαν πρὸς αὐτά, ὅταν ἐχρεώστων εὐγνωμοσύνην τινὰ. Οἱ Κορίνθιοι λ. χ. ἐδώρησαν περιλαίμῳ ἀργυροῦν εἰς τὸν κύνα, ὅστις ἔσωσε τὸν Ἀροκόρινθον καὶ ἀνήγειραν εἰς αὐτὸν στήλην μὴ τὴν ἐπομένῃ ἐπιγραφῇ: «Τῷ ὑπερασπιστῇ καὶ σωτῆρι τῆς Κορίνθου», καθὼς

καὶ οἱ Ρωμαῖοι κατόπιν ἀντήμειψαν τοὺς χῆνας, οἵτινες ἔσωσαν τὸ Καπιτώλιον. Ὅταν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Ἐκατομπεδίου ναοῦ ἀπεπερατώθη, οἱ Ἀθηναῖοι διέταξαν ὅπως ὅλα τὰ φορτηγὰ κτήνη, ἅτινα εἰργάσθησαν, ἀφεθῶσιν ἐλεύθερα καὶ τρέφονται καθ' ὅλην τὴν ζωὴν των διὰ τῆς ἐλεεινοτέρως τροφῆς. Ἐν ἓκ τῶν ζώων τούτων ἐπέστρεψεν ἐκουσίως διὰ νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐργασίαν, τὸ δὲ γεγονός τοῦτο συνεκίνησε τοσοῦτον τοὺς θεατὰς, ὥστε ἡ πολιτεία ἐνέκρινε νὰ καταβάλλῃ ὅλους ἰδιάζουσιν μέριμναν πρὸς συντήρησίν του δι' ἐξόδων τῆς.

Ἡ τὴν πρὸ ὁδὸν τῶν ἐπιστημῶν ἔχουσα ὡς σκοπὸν Βρετανικὴ ἔταιρία, μεταξὺ τῶν ἄλλων αὐτῆς ἐργασιῶν, συλλέγει καὶ πληροφορίας παντὸς ἀτόμου ἐπὶ ζητημάτων, ἅτινα αὐτὴ προβάλλει τῷ κοινῷ. Τελευταίως αὐτὴ διένειμεν ἐρωτήσεις, ποθοῦσα νὰ γνωρίσῃ τῶν ἀριθμῶν τῶν μετρούντων ἡλικίαν ὀλοκλήρου αἰῶνος. Οὕτω ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ βιοῦσιν 52 ὑπερβάντες τὸ 100 ἔτος, ἐξ ὧν 11 πιστοποιοῦσι τοῦτο δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων. Ὁ μᾶλλον τούτων ἐσχατόγηρος ἄγει τὸ 108 ἔτος. Ἐκ τῶν 52 τούτων, 16 εἶνε ἄνδρες ὧν 2 ἄγαμοι, καὶ 36 γυναῖκες ὧν 10 ἄγαμοι. Μέση ἡλικία τῶν ἐγγάμων ἀνδρῶν ἦτο κατὰ τὸν γάμον τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος, ἡ δὲ τῶν γυναικῶν τὸ εἰκοστὸν πέμπτον. Ἡ μέση δὲ διάρκεια τῶν γάμων τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο ἴση πρὸς πενήτην τεσσαρα ἔτη, ἡ δὲ τῶν γυναικῶν τριάκοντα τρία μόνον ἔτη.

Ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἀτόμων τούτων γεννηθέντων τέκνων μετὰ μέσον ὄρον ἦτον 8, δύο δὲν ἔσχον οὐδὲλως ἀπογόνους, μία γυνὴ καὶ εἰς ἀνήρ. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς περιουσίας 3 εἶνε πλούσιοι, 28 εὐποροὶ καὶ 18 πένητες. Κατὰ τὴν ὕλειαν εἰς ἦτον ἐπιληπτικὸς ἀπὸ τοῦ 17 ἔτους μέχρι τοῦ 60, ἕτερος δὲ κατέστη παράλυτος κατὰ τὸ 90 ἔτος. Τὸ ἀνάστημα τῶν ἀνδρῶν ἦτο κατὰ μέσον ὄρον 1,74 τοῦ μέτρου τῶν δὲ γυναικῶν 1,60. Ἡ ἀκοὴ διατηρεῖται καλῶς εἰς 22 ἐξ αὐτῶν, 34 βλέπουσιν ἄριστα, καὶ 28 φέρουσι δίοπτρας. 29 διακρίνονται διὰ τὴν εὐφύιαν. Ἡ μνήμη διατηρεῖται ἄριστα εἰς 20 ἐξ αὐτῶν, εἰς μάλιστα δύναται ν' ἀπαγγεῖλῃ ἑκατὸν ψαλμοὺς ἀλαυδίστως. Ἐκ τῶν 52 7 καπνίζουσι ἐξ ὧν 4 γυναῖκες. 24 δὲν ἔχουσι πλέον ὀδόντας, οἱ ὀδόντες δὲ 34 ὁμοῦ ἦσαν 144 ἐξ ὧν 63 ἐν τῇ ἄνω σιαγόνι καὶ 81 ἐν τῇ κάτω.

Ὁ νεαρὸς διάδοχος τοῦ ἰταλικῆς θρόνου πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως ἔγραψεν ὠδὴν, ἧς ἡ ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας, καὶ ἐπέμψε τὸ ποίημα τοῦ τῷ διασήμῳ μουσουργῷ Βέρδη μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως μελοποιήσῃ αὐτὸ διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς βασιλείσεως μητρὸς του. Ὁ γηραιὸς μελοποιὸς ἀπήντησε διὰ τῆς ἐπομένῃς ἐπιστολῆς: «Ἐδαπάνησα μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὅπως ἀναγνώσω τὸ ποίημα τῆς Ὑμ. Βασιλικῆς Ὑψηλότητος· ὁ μέλλων νὰ ψάλῃ αὐτὸ θὰ ἐχρειάζετο μίαν ὀλοκλήρον ἡμέραν· ὅσον δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος νὰ μελοποιήσῃ αὐτὸ, οὗτος ἔδει νὰ ἦ πολλῶ νεώτερος τοῦ ἀφωσιωμένου θεράποντος τῆς Ὑμ. Β. Ὑψηλότητος.»